

Кольцова Ольга
14:59, 25 лютого 2017 р.

Коли птахи відлітають...

Враження

«Я захотіла зіграти
Тут тому, що співчуття-
найзвичніше мені почуття.
І життя моє через це дуже нелегке ...
»

Фаїна Раневська

Вистава за п'єсою Віни Дельмар «Поступися місцем завтрашньому дню» - класична в моєму розумінні мелодрама. Прекрасна гра акторів дуже «з глибини» передала конфлікт інтересів різних поколінь, дуже яскраво зроблений акцент на те, які у кого пріоритети (для батьків діти завжди важливіше, ніж батьки для дітей), і зіграно дуже красиво, з гумором, хоч іноді і з чорним - «Діти, напевно, приносять Вам багато радості... - Просто у Вас ще немає дітей...». Це відповідь містера Барклея Купера . В цій репліці вся сіль – і любов до дітей, і образа за черстве відношення до себе, і турбота про них. Адже сказано це з сумною, але доброю посмішкою. Взагалі, моя суб'єктивна думка – квінтесенція вистави взагалі читається у висловлюванні “Одні насолоджуються щастям миттєво, інші розтягують його на все життя”.

Тепер трохи про гру акторів [театру ім. Саксаганського](#), про режисерські рішення.

Хоча п'єса була написана в часи Великої Депресії в США, вистава спроецирована на наші дні (у нас також свого роду депресія, чи не так?).

Містер та місіс Купер – поза конкуренцією. Провідні персонажі п'єси, саме їх трагедія жирною лінією проходить крізь всю виставу. Діти цієї пари – Джордж , Неллі, Кора, Роберт, всі вони мають свою біду, проблему, як казав Володимир Висоцький “Он по своему несчастный был дурак” і від цього, здається, озлобленість. І озлобленість не особиста, на літніх батьків,- ні, а на все оточуюче. Окремо хотілося б відмітити чудову гру подружньої пари - містера та місіс Левін – дуже глибоко передано співчуття до чужої біди, взяти хоча б епізод з пригощанням містера Купера супом. Акцентую саме на цьому – від сміху хотілося плакати. Від трагізму - ридати...

Передфінальна сцена. Ресторан. Пара, що прожила разом багато років, мусить розлучитися назавжди. Люсі Купер п'яніє. Але п'яніє не від коктейлів, а від того, що упивається своїм єдиним і коханим чоловіком... Фінал достойний прожитого ними нелегкого, але по-своєму, щасливого життя.